

ARREST

N°

0658 *6*

Rep. Nr. 2013/1380

Het Hof van Beroep te BRUSSEL, eerste kamer, na beraadslaging, spreekt volgend arrest uit :

A.R. nr. 2007/AR/2436

INZAKE VAN :

De **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR** voor de **PROVINCIE VLAAMS-BRABANT**, waarvan de burelen gevestigd zijn te 3000 LEUVEN, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93,

appellant tegen een vonnis uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 20 april 2007

26-02-2013

✓ vertegenwoordigd door Meester HAVET loco meester Philippe DECLERCQ, advocaat te 3000 LEUVEN, J.P. Minckelersstraat 33,

1ste kamer

TEGEN :

De heer _____, wonende te _____

✓ geïntimeerde, vertegenwoordigd door Meester Jo. VAN LOMMEL, advocaat te 2018 ANTWERPEN, Mechelsesteenweg 27,

1. De procedure

In dit arrest oordeelt het hof over het hoger beroep tegen een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 20 april 2007.

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, waaronder artikel 24, zijn nageleefd.

Het arrest wordt gewezen na tegenspraak.

Eindarrest
(hervorming)

Partijen verklaren dat het vonnis niet werd betekend. Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld.

2. De feiten

Bij vonnis van 18 april 2001 van de correctionele rechtbank te Brussel is aan de heer [redacted] onder meer bevolen om de constructie in overeenstemming te brengen met de goedgekeurde plannen van 16 mei 1995 binnen een termijn van acht maanden, te rekenen vanaf de uitspraak, op verbeurte van een dwangsom, ten voordele van het Vlaamse Gewest, van driedulzend frank per dag vertraging bij niet-vrijwillige uitvoering van het herstel in de vorige staat, binnen de gestelde termijn.

In hoger beroep is het vonnis grotendeels bevestigd bij arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 3 juni 2002. Het hof achtte het niet respecteren van de nok- en kroonlijsthoogte van de garage niet bewezen en hervormde op dat punt de v roordeling en de herstelmaatregel. Het hof bepaalde verder dat "de voor het herstel bepaalde termijn ingaat de dag dat dit arrest kracht van gewijsde verkrijgt".

De stedenbouwkundige inspecteur van de provinciale afdeling ROHM - Vlaams Brabant heeft het vonnis en het arrest laten betekenen aan de heer [redacted] op 6 augustus 2004.

Op 28 januari 2005 is een bevel betekend tot betaling van 12.866,01 EUR wegens verbeurde dwangsommen.

Op 26 juli 2005 is een bevel betekend tot betaling van 26.015,05 EUR wegens dwangsommen verbeurd van 7 augustus 2004 tot 26 juli 2005.

Op 23 november 2004 heeft de heer [redacted] een wijziging van de verkavelingsvoorschriften verkregen bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk, en een bouwvergunning bij besluit van 22 februari 2005. Die laatste werd vernietigd bij besluit van de Vlaamse Minister van ruimtelijke ordening van 26 april 2005. Tegen dat besluit heeft de heer [redacted] een annulatieberoep ingesteld bij de Raad van State, dat verworpen werd bij arrest van 2 maart 2010.

De heer [redacted] heeft ondertussen voor de rechtbank van eerste aanleg de opheffing gevorderd van de dwangsom met toepassing van artikel 1385quinquies van het Gerechtelijk Wetboek. Hij beriep zich op de onmogelijkheid om het vonnis van 18 april 2001 uit te voeren, en liet gelden dat hij een wijziging van de verkavelingsvoorschriften had verkregen en een nieuwe regularisatieaanvraag had ingediend. Bij vonnis van 23 november 2006 werd deze vordering afgewezen bij gebrek aan bewijs van de voorgehouden onmogelijkheid; de rechter overwoog dat er geen rekening kon worden gehouden met nog hangende administratieve procedures, maar alleen met de op het ogenblik van de uitspraak bestaande vergunningen. Hoger beroep werd verworpen bij arrest van dit hof van 24 juni 2008.

26-02-2013

0660

3 Het onderwerp van de vordering

3.1

Voor de eerste rechter vorderde de heer [] te horen zeggen, voor recht dat de gevorderde dwangsommen opgelegd bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 18 april 2001 en bij arrest van het hof van beroep te Brussel van 3 juni 2002 niet verbeurd zijn en dat het bevel tot betaling van 28 januari 2005 nietig is. Hij vroeg de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 2.500,00 EUR "wegens het foutief uitbrengen van een intimiderend bevel".

De GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR concludeerde tot de ongegrondheid van de vordering.

3.2

De eerste rechter verklaarde de vordering van de heer [] gedeeltelijk gegrond en verklaarde het op 28 januari 2005 betekend bevel tot betaling onrechtmatig. Hij veroordeelde de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR tot de kosten.

3.3

In hoger beroep herneemt de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR zijn oorspronkelijk verweer; de heer [] concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep.

2-6 -02- 2013

4. De gronden van de beslissing en het antwoord op de middelen van de partijen

4.1 De grond van het hoger beroep

De eerste rechter besliste op grond van volgende overwegingen. De dwangsomrechter heeft een termijn toegekend om te voldoen aan de hoofdveroordeling, met name 8 maanden, en heeft aldus toepassing gemaakt van artikel 1385bis, 4de lid van het Gerechtelijk Wetboek ("De rechter kan bepalen dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren"). Verder kan de dwangsom, met toepassing van artikel 1385bis, 3de lid van het Gerechtelijk Wetboek pas verbeuren na betekening, dus in casu na 6 augustus 2004. De respijttermijn van artikel 1385bis, 4de lid van het Gerechtelijk Wetboek is dus ook pas na 6 augustus 2004 begonnen; het bevel van 28 januari 2005 voor dwangsommen verbeurd vanaf 6 augustus 2004 was dus onrechtmatig.

De termijn die de rechter toekent voor de uitvoering van de hoofdveroordeling (uitvoeringstermijn) is evenwel niet een termijn waarbij de rechter met toepassing van artikel 1385bis, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek kan bepalen dat, na de betekening van de uitspraak waarbij ze is vastgesteld, de dwangsom tot zolang niet zal verbeuren (respijttermijn). Wanneer de rechter enkel beslist dat de uitgesproken veroordeling moet uitgevoerd zijn binnen een bepaalde termijn, dit onder verbeurte van een dwangsom, dan verleent hij de schuldenaar uitsluitend een uitvoeringstermijn en geen respijttermijn. Daaruit volgt dat na het verstrijken van de uitvoeringstermijn niet nog bijkomend eenzelfde respijttermijn begint te lopen vanaf de betekening. Wanneer de rechter enkel een uitvoeringstermijn verleent, kan de dwangsom dus verbeurd

worden vanaf het verstrijken van die termijn. Vereist is wel dat de uitspraak die de dwangsom bepaalt, aan de schuldenaar is betekend. Die betekening, binnen of buiten de uitvoeringstermijn, verleent geen respijtermijn¹.

In huidig geval blijkt uit de titel die de dwangsomrechter heeft verleend alleen dat het herstel moet gebeurd zijn binnen de 8 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest. Een respijtermijn is daarbij niet verleend. Het arrest van 3 juni 2002 was niet meer vatbaar voor verzet of hoger beroep en had dus kracht van gewijsde (artikel 28 van het Gerechtelijk Wetboek). De uitvoeringstermijn was voorbij toen het arrest werd betekend op 6 augustus 2004, zodat toen meteen de dwangsommen konden verbeuren.

De heer _____ werpt vervolgens op dat de titel niet meer actueel is.

Gelet op het arrest van de Raad van State van 2 maart 2010 dat zijn annulatieberoep verwerpt tegen het besluit van de Vlaamse Minister van ruimtelijke ordening van 26 april 2005, kan de heer _____ zich niet beroepen op de door dat besluit vernietigde bouwvergunning van 22 februari 2005. De heer _____ laat verder gelden dat een procedure aanhangig is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen tegen een besluit van de Deputatie van 30 juli 2012. Dat besluit heeft zijn beroep verworpen tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk van 27 maart 2012, houdende weigering van een wijziging van de verkaveling. Hangende de procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen is er geen beslissing tot vergunning, en is de actualiteit van de titel ongewijzigd.

Uit het bovenstaande volgt dat de betekening van een bevel tot betaling van dwangsommen op 28 januari 2005 niet onrechtmatig was. De vordering van de heer _____ is dus ongegrond.

5 De kosten

Er is geen reden om voor de rechtsplegingsvergoeding af te wijken van de toepassing van het basisbedrag. Met toepassing van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007² bedraagt dat basisbedrag gelet op de niet waardeerbaarheid van de vordering (geïndexeerd) 1.320,00 EUR.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

Rechtsdoende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;

¹Zie Cass. 11 maart 2011, P.10.1282.N, www.juridat.be.

²Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding, bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat.

Verklaart het hoger beroep van de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR ontvankelijk en gegrond als volgt:

Hervormt het vonnis voor zover het oordeelt over de grond van de vordering, en spreekt opnieuw recht als volgt:

Verklaart de vordering van de heer ongegrond,

Veroordeelt de heer tot de betaling van de kosten van beide aanleggen, die voor eerste aanleg begroot door de eerste rechter, en die van het hoger beroep begroot

- in hoofde van appelliant op € 1.506 (186 rolrecht + 1.320 rechtsplegingsvergoeding); en
- in hoofde van geïntimeerde op € 1.320 rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke eerste kamer van het hof van beroep te Brussel, op

26-02-2013

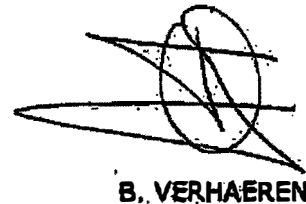
waar aanwezig waren en zitting hielden :

Evrard JANSSENS DE BISTHOVEN,
Marc DEBAERE,
Brigitta VERHAEREN,
bijgestaan door Viviane DE VIS,

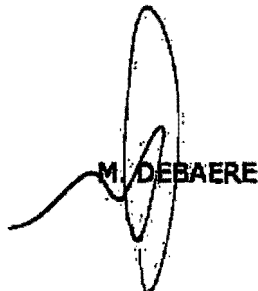

V. DE VIS

Raadsheer d.d. Voorzitter,
Raadsheer,
Plaatsvervangend Raadsheer,
Griffier.

B. VERHAEREN

M. DEBAERE

E. JANSSENS DE BISTHOVEN